

31 Μαΐου, 1993

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕ-
ΜΗΣ, Δ/στές]

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσεσίοντες - Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσίβλητης- Καθ' ης η Αίτηση.

(Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1371, 1373, 1379).

5 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σχέδια Υπηρεσίας — Προσό-
ντα — Επανεξέταση του υπό κρίση προσόντος του ενδιαφερομέ-
νου μέρους από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας και συμπέρα-
σμα ότι το κατείχε — Καθιστά αχρείαστη οποιαδήποτε περαιτέρω
έρευνα από την ίδια Επιτροπή — Τι προνοεί η σχετική Νομολογία.*

10 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Ο περί Δημό-
σιας Υπηρεσίας Νόμος 33/67 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο
10/83 — Αρχές και κριτήρια που εφαρμόζονται για καθορισμό της
αρχαιότητας μεταξύ των διαφόρων τάξεων των δημοσίων υπαλλή-
λων.*

15 *Οι εφεσεσίοντες στις συνεκδικαζόμενες αναθεωρητικές εφέσεις
προσβάλλουν την πρωτόδικη απόφαση η οποία επικύρωσε την
απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (η Επιτροπή) για
προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους Παναγιώτη Καλημέρα στη
μόνιμη θέση Προϊσταμένου Γεωργίας (Τακτικός Προϋπολογισμός)
Τμήματος Γεωργίας του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών
Πόρων. Η απόφαση αυτή δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα
της Δημοκρατίας στις 2 Ιουνίου, 1989.*

20 *Κοινό λόγο έφεσης σε όλες τις εφέσεις αποτέλεσε η μη κατοχή
από το ενδιαφερόμενο μέρος απαραίτητου μεταπτυχιακού προσό-
ντος σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας.*

25 *Δεύτερο επίδικο θέμα ήταν η διαφορά στην περίοδο αρχαιότη-
τας του εφεσεσίοντα στην Α.Ε. 1379 μεταξύ της πρωτόδικης απόφα-
σης και της απόφασης της Επιτροπής. Σύμφωνα με την πρωτόδικη
απόφαση, η αρχαιότητα του εφεσεσίοντα ήταν 21/2 χρόνια και για
τον λόγο αυτό προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι δεν έπρεπε να είχε πα-
ραγνωρισθεί. Η Επιτροπή είχε αποφανθεί προηγουμένως ότι ο*

εφεσείων υπερέιχε του ενδιαφερομένου μέρους κατά 1 περίπου χρόνο.

Επιπρόσθετα ο εφεσείων στην Α.Ε. 1379 προσβάλλει τα πιο κάτω ευρήματα της πρωτόδικης απόφασης:

(α) ότι η πλάνη για την αρχαιότητα δεν ήταν ουσιώδης. 5

(β) ότι η παράλειψη του Προϊσταμένου του Τμήματος να προβεί σε συστάσεις δεν κατέστησε άκυρη τη διαδικασία.

(γ) ότι η απόφαση δεν εστερείτο επαρκούς αιτιολογίας. Ο εφεσείων ισχυρίστηκε επίσης ότι δεν δόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στις συνεντεύξεις. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τις εφέσεις και αποφάνθηκε ότι:

1. Μετά την ακυρωτική απόφαση στην υπόθεση *Soteriadou & Others v The Republic* η Επιτροπή επανέξετασε το θέμα του υπό κρίση προσόντος του ενδιαφερομένου μέρους και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το κατείχε. Γι' αυτό και δεν θα μπορούσε να τεθεί εκ νέου υπό αμφισβήτηση. Το σημείο αυτό αποφασίστηκε σε μεταγενέστερη απόφαση της Ολομέλειας στην οποία αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία ότι "οποιαδήποτε έρευνα" από την Επιτροπή για το επίμαχο προσόν θα ισοδυναμούσε με αναψηλάφηση του διορισμού που έγινε προγενέστερα, πράγμα που θεωρείται νομικά ανεπίτρεπτο. 15 20

2. Αναφορικά με το θέμα της αρχαιότητας μετά από εξέταση των ημερομηνιών διορισμού των διαδίκων και εφαρμόζοντας τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις βγαίνει το συμπέρασμα ότι ο εφεσείωντας / αιτητής ήταν μόνο κατά 1 χρόνο και 15 μέρες αρχαιότερος του ενδιαφερομένου μέρους. Γι' αυτό και η ανατροπή του ευρήματος της Επιτροπής από το πρωτόδικο δικαστήριο αναφορικά με το θέμα αυτό ήταν εσφαλμένη. Η επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους από την Επιτροπή παρά την ύπαρξη της μικρής αρχαιότητας του εφεσείωντα ήταν εύλογα επιτρεπτή. 25 30

3. Οι λοιποί λόγοι έφεσης στη 1379 δεν έχουν τεκμηριωθεί. Τα ευρήματα και τα συμπεράσματα της πρωτόδικης απόφασης είναι ορθά και υιοθετούνται. 35

*Για όλους τους πιο πάνω λόγους
οι εφέσεις απορρίπτονται με
έξοδα εναντίον των εφεσειόντων.*

Per Curiam: Οι προσπάθειες επηρεασμού της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας στο έργο της αξιολόγησης των υπό κρίση πιστοποιητικών από τα ιδρύματα έκδοσής τους αποδοκμαίζονται. 40

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Soteriadiou & Others v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 300

Κυπριακή Δημοκρατία ν. Πογιατζή Α.Ε. 1490 ημερομ. 17/9/92.

Έφεση.

- 5 Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Χρυσοστομής, Δ.) που δόθηκε στις 31 Μαΐου, 1991 (Προσφυγές αρ. 1371, 1373 και 1379) με την οποία απορρίφθηκαν οι προσφυγές των εφεσειόντων εναντίον της προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους Παναγιώτη Καλημέρα στη μόνιμη θέση Προϊσταμένου Γεωργίας (Τακτικός Προϋπολογισμός) Τμήματος Γεωργίας του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων.

Π. Πετράκης, για τον εφεσειόντα στην Α.Ε. 1371.

- 15 Α. Ταλιαδώρος για Κ. Αμιλιανίδη, για τον εφεσειόντα στην Α.Ε. 1373.

Α. Ταλιαδώρος για Κ. Χρυσοστομίδα, για τον εφεσειόντα στην Α.Ε. 1379.

Π. Χ" Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους εφεσίβλητους.

- 20 Κ. Ευσταθίου, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση θα διαβάσει ο Π. Αρτέμης, Δ.

- 25 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με αυτές τις συνεκδικαζόμενες αναθεωρητικές εφέσεις, οι Εφεσεύοντες/Αιτητές προσβάλλουν την πρωτόδικη απόφαση με την οποία απορρίφθηκαν οι προσφυγές τους για ακύρωση της προαγωγής του Ενδιαφερομένου Μέρους Παναγιώτη Καλημέρα στη μόνιμη θέση Προϊσταμένου Γεωργίας (Τακτικός Προϋπολογι-

σμός) Τμήματος Γεωργίας του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 2 Ιουνίου, 1989.

Ο κοινός λόγος που προβάλλουν όλοι οι Εφεσείοντες είναι η μη κατοχή από το Ενδιαφερόμενο Μέρος του απαραίτητου προσόντος της "επιτυχούς μεταπτυχιακής εκπαίδευσης ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους" γιατί, κατά τον ισχυρισμό τους, το πιστοποιητικό του Πανεπιστημίου της Αριζόνας που κατέχει δεν ικανοποιεί το σχέδιο υπηρεσίας.

5

10

Δεύτερο επίδικο θέμα είναι η χρονική διάρκεια της αρχαιότητας του Εφεσείοντα στην Α.Ε. 1379 έναντι του Ενδιαφερόμενου Μέρους: η Ε.Δ.Υ. θεώρησε τον Εφεσείοντα ως υπερέχοντα μόνο κατά ένα περίπου χρόνο, ενώ το πρωτόδικο δικαστήριο βρήκε ότι η υπεροχή του ήταν 2½ χρόνια αλλά τη θεώρησε ως απομακρυσμένη και ασήμαντη. Εναντίον του ευρήματος του πρωτόδικου δικαστή αναφορικά με τη διάρκεια της περιόδου αρχαιότητας κατεχωρήθη αντέφεση από τους Καθ' ων η Αίτηση.

15

Ο Εφεσείων στη Α.Ε. 1379 προσβάλλει επιπρόσθετα (α) το εύρημα του πρωτόδικου δικαστή ότι η πλάνη για την αρχαιότητα δεν ήταν ουσιώδης, (β) ότι δεν δόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στις συνεντεύξεις, (γ) ότι η παράλειψη του Προϊσταμένου του Τμήματος να προβεί σε συστάσεις δεν κατέστησε άκυρη τη διαδικασία, και (δ) ότι η απόφαση δεν εστερείτο επαρκούς και/ή νόμιμης αιτιολογίας και/ή δεν βασίστηκε σε πεπλανημένη αιτιολογία.

20

25

Κατά τη διάρκεια της ακρόασης της έφεσης, το Δικαστήριο επεσήμανε στους εφεσείοντες ότι μετά την ακυρωτική απόφαση στην υπόθεση *Soteriadou & Others v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 300, η Ε.Δ.Υ. επανεξέτασε το θέμα του υπό κρίση προσόντος του Ενδιαφερόμενου Μέρους και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το κατείχε. Ως εκ τούτου δεν θα μπορούσε τώρα εκ νέου να τεθεί υπό αμφισβήτηση. Το σημείο αποφασίστηκε στην Α.Ε. 1490, *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Πογιατζή*, απόφαση ημερομηνίας

30

35

17.9.92. Στην απόφαση της πλειοψηφίας, που δόθηκε από τον Αρτέμιν, Δ., λέχθηκαν τα ακόλουθα στις σελ.5-6:

5 ".....Είναι πραγματικό γεγονός ότι τα σχέδια υπηρεσίας της θέσης ειδικού ιατρού (παθολογία), που κατέχει ο προαχθείς από 1.3.84, προνοούσαν ακριβώς το ίδιο προσόν, πολύ καλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας, όπως δηλαδή απαιτείται και στα σχέδια υπηρεσίας της επίδικης θέσης, του ανώτερου ειδικού ιατρού.

10 Ως εκ τούτου η κοινή λογική αναντίρρηση επιβάλλει, και δεν χρειάζοταν οποιαδήποτε παραπέρα "έρευνα" από την ΕΔΥ, να κρίνει ως πραγματικό γεγονός ότι ο προαχθείς διέθετε το επίμαχο προσόν, που είναι το ίδιο με αυτό που απαιτείται για τη θέση, στην οποία
15 διορίστηκε από 1.3.84. Το συμπέρασμα όμως αυτό δεν επιβάλλεται μόνο από την κοινή λογική, αλλά και παγιώνεται από την αρχή του διοικητικού δικαίου περί της νομιμότητας του διορισμού του ενδιαφερομένου προσώπου στην προηγούμενη θέση, που ουδέποτε προσεβλήθη. Οποιαδήποτε "έρευνα" από την ΕΔΥ για το
20 επίμαχο προσόν, όπως την έχει εισηγηθεί στο πρωτόδικο Δικαστήριο και ενώπιόν μας ο δικηγόρος του εφεσιβλήτου, θα απέληγε στην πράξη σε αναψηλάφηση του διορισμού του προαχθέντος, που έγινε την 1.3.84 στη θέση ειδικού ιατρού, πράγμα νομικά ανεπίτρεπτο."

25 Η παρούσα περίπτωση καλύπτεται κατά την κρίση μας από την πιο πάνω απόφαση της Ολομέλειας και έτσι και στην υπό εκδίκαση υπόθεση δεν χρειάζοταν οποιαδήποτε περαιτέρω έρευνα από την Ε.Δ.Υ. Βρίσκουμε, κατά συνέπεια, χωρίς την ανάγκη οποιασδήποτε περαιτέρω εξέτα-
30 σης, πως το Ενδιαφερόμενο Μέρος κατείχε το προσόν της απαιτούμενης μεταπτυχιακής εκπαίδευσης.

Αναφορικά με το θέμα της αρχαιότητας, κατά τον ουσιώδη χρόνο τύγχανε εφαρμογής το Άρθρο 46 του Νόμου 33/67, όπως αυτό τροποποιήθηκε από το Νόμο 10/83. Το
35 τροποποιημένο άρθρο του πιο πάνω Νόμου προνοούσε τα ακόλουθα:

"(1) Η αρχαιότης μεταξύ υπαλλήλων κατεχόντων την αυτήν μόνιμον ή προσωρινήν θέσιν ή τάξιν της αυτής θέσεως, είτε μονίμως είτε προσωρινώς είτε από μηνός εις μήνα είτε επί αποσπάσει, είτε επί συμβάσει, κρίνεται βάσει της ημερομηνίας της ισχύος του διορισμού, της προαγωγής ή αποσπάσεως των εις την συγκεκριμένην θέσιν ή τάξιν, αναλόγως της περιπτώσεως, ανεξαρτήτως του τρόπου κατοχής

5

(2) Εν περιπτώσει ταυτοχρόνου διορισμού, προαγωγής ή αποσπάσεως εις την συγκεκριμένην θέσιν ή τάξιν της αυτής θέσεως η αρχαιότης κρίνεται συμφώνως προς την προηγούμενην αρχαιότητα των υπαλλήλων.

10

(3) Η αρχαιότης μεταξύ υπαλλήλων κατεχόντων διαφόρους θέσεις μετά των αυτών μισθοδοτικών όρων κρίνεται συμφώνως προς τας ημερομηνίας της ισχύος των διορισμών, προαγωγών ή αποσπάσεως των εις τας παρούσας θέσεις αυτών ή, εαν αι ημερομηνίαι είναι αι αυτά, συμφώνως προς την προηγούμενην αρχαιότητα αυτών.

15

....."

20

Στην παρούσα τους θέση και στην προηγούμενη ο Εφεσείων στην Α.Ε. 1379 και το Ενδιαφερόμενο Μέρος διορίστηκαν την ίδια ημερομηνία. Το πρόβλημα της αρχαιότητας έτσι προέκυψε σχετικά με τη θέση που προηγήθηκε των πιό πάνω.

25

Εξετάζοντας τις ημερομηνίες διορισμού των διαδίκων και εφαρμόζοντας τις πιό πάνω νομοθετικές πρόνοιες, για σκοπούς αρχαιότητας βρίσκουμε ότι, για μεν τον Αιτητή σχετική ημερομηνία είναι η 15.11.67, οπότε για πρώτη φορά διορίστηκε στη θέση (Soil Conservation Engineer, Class II), έστω και επί προσωρινής βάσης και ημερομίσθιος, και όχι η 1.6.69 που πήρε μόνιμο διορισμό, για δε το Ενδιαφερόμενο Μέρος η 1.12.68, όταν δηλαδή διορίστηκε προσωρινός ημερομίσθιος στην αντίστοιχη θέση (Agricultural Officer, Class II).

30

35

Για τον πιο πάνω λόγο βρίσκουμε πως εσφαλμένα το πρωτόδικο δικαστήριο ανέτρεψε το εύρημα της Ε.Δ.Υ. και πράγματι ο Εφεσείοντας/Αιτητής ήταν μόνο κατά 1 χρόνο και 15 μέρες αρχαιότερος του Ενδιαφερόμενου Μέρους.

- 5 Ενόψει της μικρής και απομακρυσμένης αρχαιότητας αυτής, κρίνουμε ότι ήταν εύλογα επιτρεπτό στην Ε.Δ.Υ. να επιλέξει το Ενδιαφερόμενο Μέρος και πως ο Εφεσείων/Αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή.

- 10 Αναφορικά με τους λοιπούς λόγους έφεσης στη 1379, θεωρούμε αρκετό να πούμε πως δεν έχουν τεκμηριωθεί και επί του προκειμένου ευρίσκουμε ότι ορθά κατέληξε ο πρωτόδικος δικαστής του οποίου και τα ευρήματα και συμπεράσματα και υιοθετούμε.

- 15 Καταλήγοντας, θα θέλαμε να αποδοκιμάσουμε το βομβαρδισμό της Ε.Δ.Υ. με επιστολές από διοικητικούς αξιωματούχους ή εκπαιδευτικούς τους ιδρύματος που εξέδωσε το μεταπτυχιακό πιστοποιητικό, που στάληκαν μάλιστα με πρωτοβουλία ενδιαφερομένων, και με τις οποίες γίνεται προσπάθεια αξιολόγησης της εκπαίδευσης του Εφεσείοντα. Εναπόκειται στο εκάστοτε αρμόδιο σώμα να κάμνει την έρευνά του, να ερμηνεύει τα σχετικά σχέδια υπηρεσίας και να αξιολογεί τα υπό κρίση πιστοποιητικά, αποφασίζοντας το ίδιο κατά πόσο πληρούν τα σχέδια
20 αυτά, με γνώμονα το σκοπό που ζητάται συγκεκριμένη γνώση ή εκπαίδευση, σε συνάρτηση με τις ειδικές ανάγκες της υπηρεσίας και γενικά της χώρας.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι εφέσεις απορρίπτονται με έξοδα εναντίον των Εφεσείοντων.

*Οι εφέσεις απορρίπτονται με
έξοδα εναντίον των εφεσείοντων.*